

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΑΓΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ

ΦΡ. 10.

**Με δύο χωριάτες ὁ Μαρῆς ἀπὸ τὸ ξυλοπάζαρο
βγένει νὰ πῆ τὸ Λάζαρο.**

Α.

Ἐν τῇ πόλει Βηθανία
Μάρθα κλαίει καὶ Μαρία,
ποῦ ὁ μόνος ἀδελφός τους
τὸ καμάρι καὶ τὸ φῶς τους,
μὲς τὸ ἄνθος του πεθαίνει
καὶ στὸ Δραπανο πηγαίνει.

Καὶ τῆς ἐπίασαν φαστίδια, ξαφνικά κι' ὀλοφυρμοί,
ὅταν βγήκαν στὸ καντοῦνι
κι' εἶδαν τὸ Μακαρούνη
πῶλαρτέργε ν' ἀσκηώσῃ τοῦ Λαζάρου τὸ κορμί.

Τὰ μαλιὰ τους ἐτραβοῦσαν
καὶ τονὲ μοιρολογοῦσαν
κι' ὅταν μῆσα στὴν αὐλή τους σταυρομάναλο ἐφάνη,
κι' ὅταν εἶδαν τοὺς παπάδες καὶ τὸ διάκο τὸν Περάνη,
ἀναγνώστη καλανάρκο, Διονυσούλη εὐταξίη,
ἀπὸ λίγο νὰν τῆς εὐρη τῆς φτωχῆς ἀποπληξία!

Κι' ἐφωνάζαν ἢ κοῦμένες,
μὲ φωνὴ μισοπνιγμένη, μὲ φωνὴ σπαραχτική,
"ἀδελφέ ἀγαπημένε ποῦ μᾶς εἶχες μαθημένες
νὰ μᾶς πέρνης νὰ μᾶς βγάνης ταχτικά στὴ μουσική,
ποῦ μᾶς ἔφερνες τὸ ψῶνι κάθε χάραμα καὶ βράδυ,
πῶς μονάχες μᾶς ἀφίεις κι' ἐκατέσπικες στὸν ἄδη; "

Στὸ χωριὸ τῆς Βηθανίας
τότε, ἔλαρψ' ὁ Χριστός·
φίλος τῆς οικογενείας,
μὲ τὸ Λάζαρο γνωστός.

Πέφτ' ἡ Μάρθα μὲς τὰ πόδια τοῦ δασκάλου της καὶ κλαίει·
γονατίζει κι' ἡ Μαρία, καὶ Χριστέ μου ἐσύ, τοῦ λέει
πῶχες τ' οὐρανοῦ τὴ χάρι καὶ τὸ πνεῦμα τὸ σοφὸ,
τρέξε πάρτονε τοῦ Χάρου τὸ γλυκό μας ἀδελφό!

Πᾶν' ἀπάν' ἀπὸ τὸ μνήμα κι' ὄλοι μένουνε βουβοί,
καὶ μονάχος ὁ μεγάλος ὁ Ἑβραῖος ὁ Ῥαββί,
"δεῖρο ἐξῶ", τοῦ φωνάζει· καὶ στὴν ἅγια φωνή,
ὁ νεκρὸς ἀνατριχιάζει καὶ τὰ σάβανα κουνεῖ·
ὁ νεκρὸς γυρίζει πάλι,
στῆς Μαρίας τὴν ἀγκάλη!

Ἄντερα τὸ Λάζαρο στὸ σπῆτι του τὸν πᾶνε,
κι' ἡ μουσικὴ καλένεται καὶ πασοντόπιζα παίζει·
κι' ἐμείνανε συφάμελοι νὰ πρῶνε καὶ νὰ φᾶνε
κι' ἡ Μάρθα ἐσερβίριζε στὸ θεῖο τραπεζί!

Γιὰ τ' ἀδελφοῦ τὴν ἀξάφνη ἐκείνη σωτηρία·
ἔσπλεκει τὰ χουσαῖ μαλιὰ ἢ ἔμορφη Μαρία
κι' ἀπὸ τὰ πόδια τὰ σεπτὰ τὸ μῆρον ἀπομάζει,
καὶ τὸν προῖόντη μαθητὴ πρῶτη φορὰ χολάζει!

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ**

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.5442Φ3.0034

B.

Κόσμος και κόσμος ἔτρεχε στὸ σπῆτι τοῦ Λαζάρου·
κι' ἄλλοι τὸν ἐρωτούσανε, πῶς ἔφυγε τοῦ Χάρου
κι' ἄλλοι πουλὸ ἐγγράμματοι και πούλι προκομμένοι
τὸν ἐρωτοῦσαν νὰν τοὺς πῆ, πῶς ζοῦν οἱ πεθαμένοι.

Κι' ἔγινε τέτοιο ξαφνικὸ και τέτοια φασαρία
π' ἀναγασθῆκαν δηλαδὴ κι' ἡ Μάρθα κι' ἡ Μαρία
νὰ φέρουν ἀστυφύλακες νὰ διωξοῦνε τ' ἀσκέρια·
ἀλλ' ἔξαφνα ὁ Λάζαρος ἐχτύπησε τὰ χέρια,
κι' εἶπε στὸν ἀστυφύλακα νὰ μὴν τοὺς διαλύσῃ,
παρὰ νὰ γένη σιωπὴ γιὰτ' ἔχει νὰ μιλήσῃ.

Κι' εἶπεν ὁ πρῶην τεθνηκός
στὸ πλῆθος τὸ παρεστηκός.

Ἄφου κι' ἐξ ὅλων τῶν θνητῶν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους
μόνον σ' ἐμένα ἔγινε ἡ χάρις ἡ μεγάλη,
νὰ ταξιδεψῶ δηλαδὴ νὰ ἰδῶ τοὺς πεθαμένους,
κρατῶντας εἰσιτήριον γιὰ νὰ γυρίσω πάλι.

Φωντάζεσθε, οἱ ἀδελφοὶ οἱ ζῶντες στὸ σκοτάδι,
σὰν πῶς μ' ἐπεριμένανε νὰ καταβῶ στὴν ἄδη.
Εὐθὺς μ' ἐκούλουμάσανε. χιλιάδες πεθαμένοι
κι' ἡ ἀφιξίς μου, σκάνδαλα ἐπῆγε νὰ γεννήσῃ
γιὰτὶ ἐτσακωνόντανε οἱ κακομοιριασμένοι,
ποιός νὰ μὲ πάρῃ σπῆτι του νὰ μὲ φιλοξενήσῃ.

Μωρὲς παιδιὰ, τοὺς ἔλεγα, χωρὶς νὰ ξυλιστῆτε,
και δίχως ἐξ αἰτίας μου νὰ πᾶ νὰ ζωδιαστῆτε,
στείλετε δυὸ σκυλόφαρα και σκόρδα μὲ χιλιάδα
κι' ἐλάτ' ἑσείς στὸ σπῆτι μου νὰ φάμε τὴν ἀλιγάδα
κι' ὅταν ἀπὸ τὸ φούσκωμα τεντώσουν ἢ κοιλιές σας
μου λέτε κι' ὅ,τι θέλετε νὰ πῶ στῆς φριελγές σας.

Ἐκεῖ λοιπὸν παιδόπουλα και γέροι και λεθόντες.
διάφορες μὲ λέγανε γιὰ νὰ σᾶς πῶ, κουβέντες
Κι' ἀκούοντες τὴν πρόοδο τ' Ἀργουστολιῶ τὴν τόση
ἀπ' ὅ,τι ἐκατάλαβα, ἔχουνε μετανῶσει.
πῶσπουδάσαν νὰ καταβῶν στῆς Κόλασις τὴ λάβα,
χωρὶς τούλαχιστον νὰ ἰδοῦν, τοῦ λεχτρικοῦ τὰ τράβα.

Κι' ἀρχίγησε παράπονα καθένας νὰ μὲ κἀνῃ,
πῶς γλήγορα τὸν ἔκοψε τοῦ Χάρου τὸ δρεπάνι
και δὲν τὸν ἄφηνε στὴ γῆ νὰ ζῆ και νὰ ψηλιώνῃ·
νὰ πῆ κι' αὐτὸς ἕναν καφέ στοῦ Ἄθου τὸ σαλόνη
και νὰ θαυμάσῃ τὸν κλεινὸν τοῦ τόπου μας σωτήρα,
ποῦ μᾶς ἐκομπινάρησε κοτζᾶμ ὁδοστρωτήρα!

Ἐσυζητοῦσε γύρω μου, ἐκ σκελετῶν πλθώρα
και μὲ τὸ Χάρου τᾶβανε κάθε λογῆς σαράβαλο,
ποῦ πῆγε και τὸν ἔκοψε μὲς τῆ γλυκειᾷ τὴν ὥρα
πῶ παρατρέχαν ἡ γριές νὰ ἰδοῦνε τὸν Κορνάβαλο
μὲς τῆ σιγιμῆ, ποῦ ὡς κι' αὐτὰ τῆς χώρας τὰ κοφάκια
στὸ κέφι ἐβαρτήκανε κι' ἐρίχνανε χαρτάκια.

Μ' ἐκύκλωσαν οἱ σκελετοὶ
κι' ὄλοι μὲ λέγαν κάτι τί.

Κι' ἀφ' τοὺς δικούς μας, μερικοὶ
ποῦν ἄποροι και νηστικοὶ

κι' εἶν τὰ κορμιά τους ἄρρωστα, ἀνίδιχα φιλῆνια,
πολύ μ' ἐπαρεκάλεσαν νὰ πῶ τοῦ Κοριαλένια,
πολλοὺς γλυκοὺς χαιρετισμοὺς και τὸν εὐχαριστοῦσῃ
ποῦ τοὺς φυλλάει τὸν παρὰ νὰν τότε μοιραστοῦνε.

Κι' ἦλθαν ἐμπρός μου σκελετὰ προγόνων τιμημένα·
κι' οἱ ἥρωες οἱ εὐκλεεῖς οἱ τοῦ εἰκοσιένα,
και μὲ λέγαν πῶς ἔβαιναν κατενθουσιασμένοι
ποῦ φέτος τοὺς ἐξύμνηταν στὰ πάτρια τεμένη
κι' ἐπήνεσαν τῆς ἀρετῆς κι' ἀνδρείας των τὰ κάλλη,
λογιῶν, λογῶν δασκάλοι.

Πολὸ τοὺς εὐχαρίστησε κι' ἡ λαμπαδηφορία,
π' ἀξάνου ἐξεμπούρησε τὴν καθεμιά κυρία
κι' ἐμπόστωσε τὰ ἔκπαγλα ἑλληνικά της στήθη
κι' εὐρέθηκε μισοστρατις, ἴγῃ νὰ πῆς βεβίθι·
κι' ὑπὸ τὸ φέγγος τῶν πυρῶν ἢ νέες Μπουμπουλίνες,
καμαρωτὰ μᾶς ἔδειχναν τῆς πούρβερης τῆς φίνες!

Πολὸ τοὺς εὐχαρίστησαν οἱ εὐφραδεῖς οἱ λόγοι
οὐς τινὰς ἐποίησαν τὸ ἀκαῖοι φιλολόγοι·
καθὼς κι' αὐτὸς ὁ ἔμμετρος ὁ τοῦ Κωνσταντάτου,
ἐπίσης εὐχαρίστησε κι' ἀπάνου κι' ἀπουκάτου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Οἱ πρόγονοί μας μένουνε πολὺ φχαριστημένοι,
καὶ χαίρουν γιὰ τὸ αἶσθημα τῆς πόλεως Κρανίων,
ποῦ ἦτο δαφνοστολιστὴ καὶ φωταγωγημένη,
μὲ δὺλαμιν, ἐξήκοντα καὶ πέντε λουμινίων!

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Λάζαρος στοὺς φίλους του κατ' οἶκον,
ἔστειλε καὶ τῶρ' ἔρανε βατὰ τῶν φοινίκων
καὶ μετ' αὐτοῦ παραλαβὼν τὴν παροικίαν ἑλλην,
εἰσῆλθεν τὴν ἐπαύριον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν
κι' ἐφώναζ' ὁ κακόμενος ὡς ποῦ τοῦ βγῆν' ἡ πίστις,
"εὐλογημένους, ὡσαννὰ, ὁ ὢν ἐν τοῖς ὑψίστοις!"

—XXXXX—

**Ο Σουσάνης καὶ ὁ Μαυθῆς.
λέν' κουθέντες π' ἀποραεῖς.**

Μ. — Λοιπὸν, τὴν ἔμαθες καὶ σὺ τὴν εἶδης, Σουσάνη
πῶς ὁ Ῥωμᾶνος δηλαδὴ μὲς τῆ βδομαδα φθάνει;

Σ. — Μωρ' τί μοῦ λές;

Μ. — Δὲν τῶ' ἔρες;

Σ. — Καὶ ποῦθε νὰν τὸ μάθω;

Καλὴ Λαμπρὴ στὸν τόπο μας θὰ γένη μὲ τὸν Ἄθω
καὶ κύτταξε κανάγια,
νὰ πάμε σ' ὅλες τὸ' ἐκκλησιᾶς νὰ μάσουμε τὰ βάγια
στὸν ὄχλο νὰν τὰ δώσουμε τὴν ὥρα ποῦ θὰ φθάσῃ,
τὴν εἰσεδὸν τοῦ βέκτου μας μινίστρον νὰ γιορτάσῃ
καὶ νὰ φωνάζουμε, Μαυθῆ,
στὸν ὑπουργὸ γιὰ νὰ χαρῆ.

"Ἄγιος καὶ τρισάγιος καὶ εὐλογημένος ἴσσαι
ποῦ κάθε Πάσχα καὶ Λαμπρὴ τὸν τόπο σου θυμάσαι.

"Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, καλῶς ἦλθες ὑπουργέ,
τὸν καρὲ νὰ μᾶς τρατάρης δίχως νάρχοντ' ἐκλογαί.

"Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις καλῶς ὄρισες σωτῆρα,
βάρτε κάρθουνα καὶ ζύλα καῦτε τὸν ὁδοστρωτῆρα.

Νὰ φοιμάρῃ νὰ καπνίζῃ
μὲς τοὺς δρόμους ν' ἀρμενίζῃ,
νὰ βγῆ νὰ ὑποδεχτῆ,
τὸ μεγάλο δροσητῆ,
καὶ νὰ λέμε, "νὰ μᾶς ἴσσης, ὑπουργέ μας, ὡσαννὰ,
π' ἀνακούφιστες τὸν τόπο μ' ἕναν παληροσασανᾶ!"

Μάστε φλόρα καὶ ματσέτα
γιὰ τὴ φίνα μύτη του·
μὲ Σπυράνθιμου κορνέτα
νὰν τὸν πᾶμε σπῆτι του.

"Ἐν θριάμβῳ νὰν τὸν πᾶμε
τὸ χρυτὸ μας ὑπουργό,
ποῦ μαζὶ τ' ἀρνὶ θὰ φᾶμε
καὶ τὸ κόκκινο τ' αὐγό.,"

Μ. — Καὶ λές Σουσάνη ν' ἀνοιχθοῦν τὰν τῆς φορὲς τῆς ἄλλης
τὰ καλλὰ καὶ ἡ σάλεις;
καὶ θὰ μπορῆς ἐλεύθερα, ἔμπρὸς τὸν ψηλό του θρόνο,
νὰ λές μὲ τρόπο πλάγιε τῆς τσέπης σου τὸν πόνο,
ἢ θάχουμε τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐδῶ τὴν ἐτικέτα,
καὶ δηλαδὴ θὰ κρέμεσαι στοῦ Βλάχου τὴ γικκέτα;

"Ἀλλοίμονό μας δηλαδὴ ἂν ἴτως δὲν ἀφήσῃ
καὶ ἐμᾶς νὰν τοῦ μιλήσουμε
καὶ νὰν τοῦ παραστήσουμε,
πῶς ἔχει δεκατέσσαρες δεκάρες τὸ κορίσι!

Σ. — Μὲ ψηραφόρους σὰν ἐμᾶς κἀνένκς δὲ γελάει,
καὶ ἂν ἄδου Κέβερους, Μαυθῆ, τὴν πόρτα του φυλλάει,
πάλι θὰ καταφέρουμε στὴν κάμαρα νὰ ἴμοῦμε
καὶ θερματμένοι θάβλοῦμε καὶ ἀπίρευτοι θὰ βγοῦμε!

—YXXX—

ΤΗΝ ΕΠΙΘΑ.

Μὲ θολωμένη τὴ ἄματιᾶ,
«πεθαίνω» λέει «δὲν μπορῶ.»
«Ἄχ, θέμω, πόσο λαχταρῶ,
καίει τὰ σπλάχ νὰ μου φωτιά.»

Κι' ἐνῶ χαρὰ μεθυστικὴ
μοῦ πῆρε στόμα καὶ μιλιᾶ,
ὅπως γιὰ μὲ τὴ λαχταρᾶ
φωτιά ἐρωτικὴ,
«ἔσκασα» λέει «σὰν κουκί,
«δὲν ξανατρώγω σκορδαλιά!»

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ

“Έβλεπε σ’ τόν ύπνο της, μιὰ μουσική βελουδά
 πώς γλυκά τή φίλησε κάποια πεταλούδα
 Μά πρωί σάν ξύπνησε- άλογο διαβαίνει
 κι’ άσπλαγχνα τήν πάτησε τή κατακαυμένη·
 κι’ εΐπε στή μουσούλα μας τήν άπελπισμένη,
 « εΐμ’ ή πεταλούδα σου . . . μεταμορφωμένη ! »

ΑΦΙΞΙΣ ΣΜΟΛΕΝΣΚΗ

‘Απροσδοκήτως περί τὸ μεσο-
 νύκτιον, άφίκετο διὰ τῆς « Πλη-
 ξαύρας » ὁ στρατηγός Κωνσταντί-
 νος Σμολένσκης μετ’ άλλων άνω-
 τέρων άξιωματικῶν αποτελούντων
 τὸ έπιτελεΐον του, πρὸς επιθεώρη-
 σιν τῆς ένταυθα φρουράς.

‘Η επιθεώρησις γενήσεται σή-
 μερον περί ὡραν 10 π. μ. εἰς τήν
 πλατείαν τοῦ Μείλανδ.

‘Ὡς έπληροφορήθημεν, ὁ στρα-
 τηγός άναχωρεΐ αύριον τήν πρωΐ-
 αν εἰς ‘Ιθάκην διὰ Σάμης.

‘Ὁ Στρατηγός κατέλυσεν εἰς
 τὸ ξενοδοχεΐον ή « Κεφαλληνία. »

XXXX

ΣΕ ΜΙΑ

‘Εσὺ μετὸ τρανταφυλλί
 καί μετὸ τῆς πετουρήνες,
 ποῦ μώκορδόθηκες πολὺ
 ἐδῶ καί λίγους μῆνες·
 μὴ θέλῃς νὰ μαλώσουμε
 γιὰ τὴ δουλιὰ ποῦ ξέρεις,
 γιὰτι ἂν τὰ φουσκώσουμε,
 ἐσὺ θὰ ὑποφέρῃς.

Σφήκας

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένετο
 ἐν Ληξορίῳ καί ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἐργα-
 τικοῦ συνδέσμου ή ὑπὲρ τοῦ μουσικοδίδα-
 σκάλου τῆς Φιλαρμονικῆς κ. Μπαλασσόνε.
 μουσικὴ συναυλία.

‘Ανεξαιρέτως ἅπαντα τὰ μέρη τοῦ
 προγράμματος: ἐξετελέσθησαν ἄριστα.

Αἱ δεσποινίδες Κρασσᾶ καί Κολέντη
 δικαίως κατεχειροκροτήθησαν εἰς τὸ κλει-
 δοκῦβαλον.

‘Ὁ κ. Μπαλασσόνε ἀπέδειξεν ὅτι εἶ-
 ναι κάτοχος ἀπαραμίλλου μουσικῆς τέ-
 χνης.

Οἱ κ.κ. μανδολινισταί καί κιθαρισταί
 ἐθαυμάσθησαν διὰ τὰς ἐκτάτους προό-
 δους των.

‘Ὁ δὲ κ. Δελλσπόρτας διὰ τῆς γλυκεί-
 ας καί εὐστρόφου φωνῆς του, κατέκτησε
 κυριολεκτικῶς τὸ παριστάμενον πλήθος.

— ‘Ὁ Δῆμος Κρανίων ἐπέδωκε πρὸς
 τοὺς ἐργολάβους τοῦ ἠλεκτρικοῦ καί τὴν
 δευτέραν αὐτοῦ διαμαρτυρίαν διὰ τὴν μὴ
 ἐμπρόθεσμον παράδοσιν τοῦ ἔργου κατὰ
 τὸν ὅρον τοῦ συμβολαίου.

— ‘Απὸ σήμερον (1 ‘Απριλίου) ἄρ-
 χεται κατὰ νόμον ή λειτουργία τῶν κα-
 ταστημάτων τῆς σταφιδικῆς τραπεζῆς.
 Μόνον ὁμῶς τὸ ἐν Πάτραις κεντρικὸν κα-
 τᾶστημα εἶναι εἰς θέσιν νὰ λειτουργήσῃ
 ἀπὸ σήμερον, ἀπροετοιμαστων ὄντων τῶν
 λοιπῶν ὑποκαταστημάτων. ‘Εν πάσῃ ὁμῶς
 περιπτώσει κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον
 τοῦ τρέχοντος μηνός, θὰ ἀρχίσῃ ή παρο-
 χὴ τῶν δανείων ἀπὸ ὅλα τὰ ὑποκατα-
 στήματα.

Παρ’ ἡμῖν διωρίσθη διευθυντῆς ὁ
 κ. Παντολέον Βουρουκλῆς, διευθυντῆς
 ἄλλοτε τῆς ἐν Κωνσταντῶν ἀγροτικῆς
 τραπεζῆς, ἄνθρωπος ἀρίστως μορφωμένος
 καί ὑπερμέτρως ἀντάξιος τῆς θέσεώς του.
 Εἰς δετὴν θέσιν τοῦ λογιστοῦ διορισθῆ
 ὁ κ. Γεράκιμος Γ. Χωραφᾶς.

Λύσις τοῦ προηγουμένου μας αἰνίγματος

Τὸ ἀριθμητικὸν ἐν

‘Ανδρέας Γ. Λοβέρδος πρῶτος λύτης.
 Γεώργιος Κ. Μαζαράκης, Σπυρίδων Κυ-
 πριώτης. ‘Ελένη Φωκᾶ, Μαρία Μακρῆ,
 Π. ‘Αντζουλάτος.

Σήμερον προτείνεται τὸ αἶνιγμα.

Τῶν δέκα, φίλε, εἶμαι ἐν

καί ὅμως ἐν δὲν εἶμαι·

ἂν κινηθῶ, ἀτήμαντον

ἐνώπιόν σου κείμαι.

Εἰς τὸν πρῶτον λύτην θὰ δοθῇ μιὰ
 Λαμπροκουλούρα τεσσάρων λιτρῶν.

ΣΑΤΑΝΙΚΗ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Νὰ προσέχετε πολὺ διότι τὰ ἐκατά-
 λαβε ή γειτόνισσα μετὸ γ ο υ ν α ρ ι κ ὀ .
 — ‘Η εὐαισθητος μπεκροῦ τῆς ἀϊλαρικῆς
 συνοικίας. — Τὴν ἐσπέραν τῆς λαμπραδη-
 φορικῆς σᾶς παρεζήγησαν φροντίσατε νὰ
 δικαιολογηθῆτε . . . κυρί! — ‘Απὸ τῶ-
 ρα ἐσῆκωσες τὰ μαλιὰ σου; . . . κακὸς
 οἰωνός! — Λυποῦμαι πολὺ ποῦ ἔπαυσαν
 αἱ συνεντεύξεις στὸ στεγὸν τῆς ‘Αναλή-
 ψεως. — Μὴν πειράζῃς τὴν παππαδοπού-
 λα γιὰτι κινδυνεύεις νὰ γίνῃς ἀναγνώστης.
 — ‘Η χαριτωμένη σου ἀφέλεια ἐπροκά-
 λεσε σκηνῆς· εὐτυχῶς ποῦ δὲν ἔλαβεν
 γνῶσιν ή ἀρ μ ο δ ῖ α ἀ ρ χ ῆ !

Κάθε κυρία καί κοριτσάκι,
 γυναῖκες, ἄνδρες, παιδιὰ μαζί
 νὰ μὴν ξεχνᾶτε τοῦ Βαλσαμάκη
 τὸ ξακουσμένο τὸ μαγαζι:

Πῶχει φαθάκια, πῶχει καπέλα,
 ἀριστουργήματα, μαγεία, τρέλλα
 ὀμβρέλες ἔκτακτες καί λαιμοδέτες
 τριχὸ ποκάμισα καί καλτσοδέτες.

Ὅλοι νὰ τρέξετε καί χέρι, χέρι
 γιὰτι τὰς ἀρπάζει τὸ καλοκαίρι.

ΤΑΚΟΒΑΤΕΛΙΟΣ
 ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΒΡΕΙΣΤΙΚΗΣ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΕΒΡΕΙΣΤΩΝ
 ΓΡΗΘΙΣ Α ΕΘΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΗΣΙΑΝΟΣ.

Εἰς τὸ ἐμπορορραπτικὸν κα-
 τᾶστημα τοῦ ‘Ιωάννου Μαρκέτου
 κατασκευάζονται θερινὰ ένδυμα-
 σία ἐκ γαλλικοῦ κασιμηρίου καί
 με λαμπραν ἐργασίαν, μετρίαν
 τὰ δραχμὰς ΜΟΝΟΝ.